

muligt at tilvejebringe en Ordning om Maksimalfragter, skal et stort dansk Rederi øjeblikkelig være gaaet til at befragte danske Skibe til anden Fart end mellem Norden og Udlandet. Det er blevet sagt mig, men jeg vil paa det mest indtrængende haabe, at det ikke er Tilfældet, og jeg vil i hvert Fald haabe, hvis det skulde være Tilfældet, at intet andet dansk Rederi skulde efterligne et saadant Eksempel. Men heraf kan man altsaa se, i hvilken Grad enhver Foranstaltning, der blot paatænkes eller nævnes, kan imødegaas af private Dispositioner. Og Dispositioner vedrørende Foderstofferne vil eventuelt kunne blive højst betænkelige.

Man har under denne Forhandling baade fra Højres og Venstres Side foreslaaet, ikke Statsindførsel af alle Foderstoffer, men derimod, at Staten skulde overtage visse Lagere, visse Varer, og udsælge dem til Underpris. Jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som sagde, at Regeringen nu skulde aflade fra at udstede sine socialistiske Reglementer, eller hvad det nu var for et Udtryk, han brugte. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at de Forslag, som er stillede af Venstre og af hans Parti om, at Staten skulde indkøbe almindelige Husholdningsvarer til Prisen i det aabne Marked og derefter fordele dem til Underpris med Tab, og at Tabet skulde dækkes gennem Skatterne, det forekommer mig adskilligt mere at minde om en socialistisk Stat end det, som jeg for Tiden har været inde paa. Jeg har et Indtryk af, at en Statsforsyning af Varer ganske vist ikke er den endelige socialistiske Stat, hvor hele Produktionen og alting er reguleret, men at dette Skridt dog i høj Grad vilde ligne, hvad man i saa Henseende tænker sig, men det er ganske vist en socialistisk Stat af en ejendommelig Art, man her tilvejebringer, nemlig en socialistisk Statsforretning med uhyre Underskud, saa Forslaget er maaske ogsaa nærmest fremsat for at kompromittere socialistiske Ideer. Men jeg vil blot nævne, hvad det er, man her er inde paa — jeg gjorde det allerede forrige Gang —, for at advare imod, at man her for at faa standset noget, som den nuværende Regering har foreslaaet, fremsætter saadanne uovervejede Planer som dem, der kommer til Orde gennem disse Talere. Med

Hensyn til Rugen sagde det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), at for Øjeblikket betød Maksimalprisen, naar en Mand skulde købe Foderstoffer for Rugen, 4 Kroners Tab. Da senere det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) gjorde en Bemærkning om dette Tal, sagde det ærede Medlem fra Herning: Personlig vil jeg snarere tro, at det er 5 Kroners Tab, og lidt efter stod det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) op og regnede, at det egentlig var 8 Kroners Tab, der lides, 5 Kr. paa Prisen og 3 Kr. paa Kvaliteten. Med andre Ord, for at tilfredsstille Forholdene skulde Maksimalprisen sættes op fra 19½ Kr. til 27½ Kr. Man vil se, at det ærede Medlem fra Sæby ad en ganske sindrig Omvej er naaet just til den Pris, som amerikansk Rug for Tiden udbydes til her i København, og som er 2½ Kr. mindre, end det ærede Medlem for Horsens Landkreds mente, at amerikansk Rug senere kunde indføres hertil for. Det er det samme Princip: Lad os faa dansk Rug nær opad den amerikanske Rugs Markedspris. Men altsaa, 8 Kr. paa hver Tønde Korn, der indkøbes af Staten, skal Staten tabe. Hvor meget det vil blive, kan enhver regne ud, naar det drejer sig om 500,000 Tønder dansk Rug. Men vil saa de ærede Medlemmer sige mig: Med hvilken Begrundelse fastsætter man saa egentlig den Pris paa Rugbrød, som det nu er fastsat vilde svare til en Maksimalpris af 19½ Kr., med hvilken Begrundelse vil man saa fastholde en Pris af 80—90 Øre paa Rugbrød, naar den ordinære er 55 eller noget lignende? Hvis vi skulde ind paa at opkøbe Varer til det aabne Markeds Pris og sælge til Underpris, hvormed kunde man saa møde Forbrugernes Krav om ogsaa at faa deres Rugbrød til den billige Pris? Nej, saa maa vi sandelig ogsaa sælge Brødet med betydeligt Tab. Jeg gentager, at vi vil komme til at staa overfor det ene Krav efter det andet om at opkøbe til aabent Markeds af Udlandet bestemt Pris og sælge til Underpris. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har sagt til mig: Ministeren maa ikke tro andet; Vanskelighederne kommer den ene efter den anden, og en skønne Dag melder ogsaa denne Sag sig. Ingen skal mere end jeg erkende, at hvad vi ser frem imod, er saa usikkert og